

Ufak bir hatırlatma!..*

Brezilya'yı tutuyorduk hepimiz... O muhteşem dünya starlarının, kendini beğenmiş Fransızlar'ı darmadağın edişini nasıl da zevkle izleyecektik (!) Temmuzun ilk akşamında, havanın boğucu sıcaklığı yakarken tenimizi, buz gibi karpuzları midemize indiriyor ve heyecanla maç saatini bekliyorduk. Geri sayım başlamış, sadece dakikalar kalmıştı oturduğumuz koltuğa mihlanmak için... Oysa maç başlayamamış, darmadağın olan da biz olmuştuk! Karanlığa gömülmüştü bütün ev... Balkona çıktığımızda, durum daha vahimdi... Koca mahalle tek bir ışığa muhtaçtı... Henüz olayı idrak etmeye çalışırken telefonla gelen haber tüylerimizi diken diken etmişti... Tarih 1 Temmuz 2006... Saat 22.00... 13 ilde 17 milyon vatandaşımızın "ışığı söndü" bir anda!.. Ve bu "karanlık" kabus, sabahın ilk ışıklarına dek sürecekti...

Düşük voltajlı tepkilerle nereye kadar?

Evet, haftalar geçti "karanlık kabus"un üzerinden... Yazıldı, çizildi, konuşuldu... Ama maalesef, "musibet"lerin tek bir nasihat değeri bile taşımadığı ülkemizde, bu olay da diğerleri gibi hafızalardan siliniverdi... Unutmak konusunda fevkalade "ustalaştırılmış" beyinlerimiz bunu da başardı! Kabus bitti bitmesine de... Biz hala uykulardayız! Ve benzeri kabuslar, en yakın zamanda tekrar kan ter içinde bırakacak bizi... Sadece unutulması yaralamıyor insanı. Beraber düşünelim biraz... Koca ülkenin dörtte biri, saatlerce karanlıkta kalmış... Endüstri devleri... Turizm cennetleri... Ulusal ekonominin gözbebekleri... 13 şehir... 17 milyon insan... Susturulmuş... Elektriksiz bırakılmış... Karanlığa terk edilmiş... Ülkenin şalteri düşmüş... Milyarlarca dolar zarar, dolarla satın alınamayacak kadar büyük bir güven ve prestij kaybı... Ama göremedik sokaklara taşan kalabalıkları... Bakanlığın telefonları, faksları, elektronik postaları kilitlenmedi... Her köşe başında başka bir dernek imza kampanyası düzenlemedi... Ve

o köşelerde kuyruklar oluşmadı... Nedenler, niçinler pek sorgulanmadı... Sorular cılız, tepkiler ise güçsüz kaldı... Birkaç akıllı başında kişi ve kurum dışında sadece Elektrik Mühendisleri Odası, bulabildiği her mecrada bütün gücüyle haykırdı. Yıllardır haykırmaya devam ediyor. En doğru bilgileri, en gerçek yorumları, görmeyen gözlerin içine sokuyor. Ama popülist ve taraflı çözümlerin peşinde olanlar, görmemeye devam ediyor. Göz görmeyince de gönül katlanıyor! Bursa'daki bir santralin tek bir fiderinde yaşanan "arıza"nın, ülkenin güneybatısından başlayan tüm enterkonnekte şebekeyi çökertebilmesi ne kadar mantıklı ki?.. Toplamı sadece 4.500-5.000 MW olan otoprodüktörler yüzde 50 kapasiteyle çalışırken, "şalter indirip" koca bir sistemi çökertebilmesi nasıl inandırıcı gelebilir?.. Yaşanan arıza sırasında, tüm alternatif santrallerin aynı anda kapalı ya da bakımda

tutuluyor olması, nasıl kabul edilebilir?.. Ve faturayı birkaç günahsız bürokrata kesip gerçek sorumluları saklamak, hangi etik anlayışa sığar?.. En önemlisi de nasıl sindirilebilir?..

Karanlığı kabullenmek, ya da bir ışık yakmak...

Size söyleyeyim... Bir vatandaş olarak, yıllarca alım-satım garantili santral sözleşmeleriyle halkın parasının nasıl sokağa atıldığını, gereksiz vergilerle girişimcinin perişan edilip üretimin nasıl tırpanlandığını ve planı, mantığı, sistemi olmayan karmakarışık enerji politikalarıyla sektörün nasıl çökertildiğini kabullendiğimiz gibi... Dahası var! Bir dünya insanı olarak, iki haftada 65 dolardan 80 \$ dolara vuran petrol varil fiyatlarındaki bu inanılmaz artışı, petrol gölünü kan gölüne çeviren "amaca yönelik" mazlum-hain savaşlarını ve bu savaşlara yataklık yapan "küresel patronlar"ı kabullendiğimiz gibi... Yani kolaylıkla ve yıllardır yaptığımız gibi!

Bekledim... Sabrettim yazmamak için... Görmek istedim, ne kadar çabuk alıştığımızı... Bilmek istedim, ne kadar hızlı unuttuğumuzu... Çok da içimi açmadı çıkan sonuç... Ve tam unutulmaya yüz tutmuşken, hatırlatmak istedim boğulduğumuz karanlığı... Unutturmamak için!.. Unutanlara hatırlatmak istedim ki karanlıkta kalmak, sadece ışıklar sönünce olmuyor... Karanlık zihinlerin hüküm sürdüğü her yer, en nihayetinde karanlığa gömülüyor. Ve hükmedilenler, ancak "aradıkları kadar" aydınlık bulabiliyor dünyalarında... Kader diyemeyiz, tesadüf hiç değil! Neyse... Her şey bir yana... Bir sonraki elektrik kesintisi, böyle sıkı bir maça denk gelmez inşallah! Olursa karışmam, yazar gönderirim bir mektup hükümete! Sonra uğraşır dursunlar!

Bu kadar da olmaz ki canım!..

* Fahir ÇAM'ın BURSA HAKİMİYET Gazetesinde yayımlanan makalesinden alınmıştır.